

กลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน*

STRATEGIES FOR DEVELOPING STUDENTS TO BECOME NEW ENTREPRENEURS
OF THE LEARNING INSTITUTE FOR ALL

ชูศิริ เสนจันทร์ดิไชย, กฤตติกา แสนโภชน, บุษกร สุขแสน
Chusiri Senjantichai, Krittikar Sanposh, Bussagorn Suksan

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

Udon Thani Rajabhat University

Corresponding Author E-mail: c.chusiri12@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. ศึกษาปัญหาการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน 2. กำหนดกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ทดลองและประเมินกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน วิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ศึกษาปัญหาการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ประกอบการรายใหม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา จำนวน 276 คน ระยะที่ 2 ร่างกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ ดำเนินการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการกับกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 21 คน ระยะที่ 3 การทดลองกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ กลุ่มเป้าหมาย 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ แบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง และแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัญหาการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2. กลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ ประกอบด้วย 1 วิสัยทัศน์ 4 พันธกิจ 4 เป้าประสงค์ 2 ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ 4 กลยุทธ์การพัฒนา ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ ผ่านเกณฑ์การประเมินที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปทุกด้าน 3. ผลการทดลองและประเมินการใช้กลยุทธ์การพัฒนา

*Received October 5, 2023; Revised November 7, 2023; Accepted November 10, 2023

นักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ กลุ่มนักศึกษาที่เข้าร่วมทดลองได้ทำแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งผลคะแนนของแบบ ทดสอบด้านความรู้เพิ่มขึ้นทุกคน ส่วนผลการประเมินความพึงพอใจกิจกรรม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ; การบริหารโรงเรียนคุณธรรม; โรงเรียนคุณธรรมยุคใหม่

Abstract

Objectives of this research article were: 1. To study problems, draft strategies and experiment of the use of strategies to develop students to become new entrepreneurs of the Learning Institute for all. 2. To set strategies for developing students to become new entrepreneurs of the Learning Institute for all, conducted by the mixed methods research: The qualitative and quantitative research design. The research was divided into 3 phases: Phase 1: A study of problems developing students to become new entrepreneurs, by sample group consisted of 276 students. Phase 2: Strategies for developing students to become new entrepreneurs, conducted workshops with 21 experts. Phase 3: An experiment and assessment of student development strategies to become new entrepreneurs sample group consisted of 30 students. The tools used in the research included questionnaires, suitability and feasibility assessment form test before and after the experiment satisfaction assessment form. Data were analyzed by content analysis, frequency, percentage, mean, standard deviation, and Paired Sample T-test.

The results showed that: 1. The results of the study of the problems developing students to become new entrepreneurs found that the problem the overall picture is at a moderate level. 2. Strategies for the development of students to become new entrepreneurs consisted of 1 vision, 4 missions, 4 goals; 2 strategic level indicators, 4 development strategies. The result of evaluation of the appropriateness and feasibility of the strategy passed the assessment criteria with an average of 3.51 in all aspects. 3. The results of the experiment and assessment of the use of strategies to develop students to become new entrepreneurs of the Learning Institute for all. The participating students did the test before and after the experiment. The results of the test increased. As for the results of the analysis of the satisfaction assessment, it was found that the overall picture was at a high level.

Keywords: Model Development; Moral School Administration; Modern Morality School

บทนำ

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Education) เป็นหนึ่งในทักษะสำคัญแห่งศตวรรษที่ 21 ที่ได้รับความสนใจและมีการดำเนินการเพิ่มมากขึ้น ในการกำหนดเป็นกรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาเชิงสหวิทยาการ (Interdisciplinary) และสอดคล้องทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งหมายรวมถึง 1. รู้วิธีการที่เหมาะสมสำหรับการสร้างตัวเลือกเชิงเศรษฐศาสตร์หรือเศรษฐกิจ 2. เข้าใจบทบาทในเชิงเศรษฐศาสตร์ที่มีต่อสังคม และ 3. ใช้ทักษะการเป็นผู้ประกอบการในการยกระดับ และเพิ่มประสิทธิผลด้านอาชีพเข้าไปในการจัดการเรียนการสอนในทุกกระดับ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561)

สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน (สรพ.) คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการพัฒนาชีวิต และประกอบการชุมชน ตั้งที่ตำบลบางคนที อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม มีวัตถุประสงค์เป็นสถาบันอุดมศึกษาทางเลือกของประชาชน เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ ทักษะ และสามารถสร้างงานสร้างรายได้ระหว่างเรียน เน้นผลิตผู้ประกอบการชุมชนที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในทุกกระดับ การจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชนต้องเป็นผู้ที่มีแนวคิดที่ว่า สอนน้อย เรียนรู้ให้มาก ใช้หลักการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม หลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และหลักการเรียนรู้ที่ตอบสนองชีวิตจริง (เสรี พงศ์พิศ, 2554) รวมถึงได้ยึดหลักแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 และการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) มุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนดการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อให้ นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จากทุนทางปัญญาให้เกิดนวัตกรรมใหม่ได้ ยกระดับนักศึกษาสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชนแก่ตนเอง และนำพาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ธนิชานต์ ศรีจันทร์ และเสาวลักษณ์ โกศลทิตติอัมพร, 2566) ซึ่งในปัจจุบันมีนักศึกษาส่วนมากไม่สามารถเป็นผู้ประกอบการในชุมชนได้ตามหลักสูตรที่เรียนมา เพราะขาดความรู้ความเข้าใจในการเป็นผู้ประกอบการและไม่มีรูปแบบที่ดี ซึ่งการศึกษาของสถาบันจะมุ่งพัฒนาคนในทุกมิติให้เป็นคนดี มีความสุข พัฒนาระบบต่างๆ ที่คนกำหนดขึ้น และพัฒนาสภาวะแวดล้อมที่ดำรงอยู่ เพื่อผลลัพธ์สุดท้าย คือ ทำให้เกิดชุมชนที่เข้มแข็ง เกิดสังคมชุมชนที่ใช้ฐานความรู้ มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้ สอดคล้องกับกรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาเชิงสหวิทยาการ (ฉันทน์หทัย อาจจ่า และคณะ, 2561)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว และเพื่อให้การจัดการเรียนรู้ตรงตามหลักการ แนวคิด วิธีการของหลักสูตร และกระบวนการทัศน์ใหม่ของการศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษากลยุทธ์การ

พัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน เพื่อนำเอาผลการวิจัยไปใช้เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาให้นักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการ เพื่อการผลิตบัณฑิตให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน
2. เพื่อกำหนดกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน
3. เพื่อทดลองและประเมินกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research)

2. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มเป้าหมาย

2.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน รวม 977 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 276 คน จัดสัดส่วนทีละกลุ่ม ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) โดยใช้จังหวัดในการจัดชั้น แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก แล้วจดรายชื่อกลุ่มตัวอย่างไว้ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างแต่ละจังหวัด

2.3 กลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 21 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 สาขาวิชาการพัฒนาชีวิตและการประกอบชุมชน มหาวิทยาลัยชีวิต นคร.เมืองขอนแก่น จำนวน 30 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทดลองใช้เครื่องมือ (Try Out) กับนักศึกษา ในพื้นที่ศูนย์เรียนรู้ทั้ปวงชน อำเภอบ้านฝือ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.94 โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.1 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน

3.2 แบบทดสอบประเมินวัดความรู้ก่อนและหลังการทดลอง และแบบประเมินความพึงพอใจในการอบรมเชิงปฏิบัติการ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองด้วยวิธีการ ดังนี้

4.1 ประสานกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการในวันพฤหัสบดีที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2566 เวลา 09.00-12.00 น. ณ ศูนย์เรียนรู้ตำบลบ้านฝ้อ อำเภอบ้านฝ้อ จังหวัดอุดรธานี

4.2 ทำการทดลองกลยุทธ์โดยจัดฝึก อบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรอบรมเรื่องการบริหารจัดการร้านค้าและสินค้า สำหรับผู้ประกอบการใหม่ให้นักศึกษา ในวันเสาร์ที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2566 เวลา 09.00-16.00 น. ณ ห้องประชุมมหาวิทยาลัยชีวิต ศรช.เมืองขอนแก่น

5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินจะผ่านการประเมินต้องมีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.51 ถือว่า ผ่านการประเมิน และการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มไม่อิสระ (Paired Sample t-test) โดยการเปรียบเทียบคะแนนแบบ ทดสอบ เพื่อหาความแตกต่าง และสรุปผล

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาปัญหาการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน

1.1 ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 276 คน พบว่า สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากเป็นเพศชาย จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 52.20 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 35-44 ปี จำนวน 89 คน คิดร้อยละ 32.20 ส่วนมากมีสถานภาพสมรส จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 51.80 ส่วนมากมีระดับชั้นการศึกษา เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา พ.ศ. 2564 จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 45.30 ส่วนมากมีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50

1.2 ระดับปัญหาของการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.07$, $S.D.=0.32$) เมื่อเรียงพิจารณาเป็นรายข้อ ลำดับที่ 1 ด้านการสร้างสรรคโปรแกรมช่วยเหลือการตลาดออนไลน์ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.35$, $S.D.=0.72$) ลำดับที่ 2 ด้านการเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X}=3.23$, $S.D.=0.55$) ลำดับที่ 3 ด้านการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ

ใหม่ ($\bar{X}=2.95$, $S.D.=0.62$) ลำดับที่ 4 ด้านการดำเนินการทางธุรกิจขั้นพื้นฐาน ($\bar{X}=2.73$, $S.D.=0.52$)

1.3 ระดับปัญหาของการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ด้านการดำเนินการทางธุรกิจขั้นพื้นฐาน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.73$, $S.D.=0.52$) เมื่อเรียงพิจารณาเป็นรายข้อ ลำดับที่ 1 สถาบันจัดให้มีงบประมาณในการสนับสนุนกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=2.85$, $S.D.=1.16$) ลำดับที่ 2 การส่งเสริมความสัมพันธ์ โดยสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบัณฑิต (ศิษย์เก่า) ที่เข้าสู่วิชาชีพ ($\bar{X}=2.82$, $S.D.=1.16$)

1.4 ระดับปัญหาของการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ด้านการเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.23$, $S.D.=0.55$) เมื่อเรียงพิจารณาเป็นรายข้อ ลำดับที่ 1 การส่งเสริมทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อใช้ในการสื่อสารทางธุรกิจกับชาวต่างประเทศ ($\bar{X}=3.69$, $S.D.=1.20$) ลำดับที่ 2 การพัฒนาศักยภาพอาจารย์ผู้สอนให้เป็นมืออาชีพ มีสมรรถนะเป็นที่ยอมรับ ($\bar{X}=3.67$, $S.D.=1.28$)

1.5 ระดับปัญหาของการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ด้านการสร้างสรรค์โปรแกรมช่วยเหลือการตลาดออนไลน์ ในการเรียนการสอน โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.35$, $S.D.=0.72$) เมื่อเรียงพิจารณาเป็นรายข้อ ลำดับที่ 1 การจัดกิจกรรมกระตุ้น เพื่อส่งเสริมการตลาดผ่านช่องทางออนไลน์ ($\bar{X}=3.69$, $S.D.=1.20$) ลำดับที่ 2 การพัฒนาทักษะการใช้งานในการจัดทำเว็บไซต์ E-COMMERCE เพื่อเพิ่มยอดขายเติบโตธุรกิจออนไลน์ ($\bar{X}=3.67$, $S.D.=1.28$)

1.6 ระดับปัญหาของการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ด้านการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการใหม่ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.95$, $S.D.=0.62$) เมื่อเรียงพิจารณาเป็นรายข้อ ลำดับที่ 1 การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์การบริหารจัดการร้านค้าให้แก่ นักศึกษา ($\bar{X}=3.14$, $S.D.=1.15$) ลำดับที่ 2 การจัดให้มีงบประมาณในการลงทุนสนับสนุนกิจกรรมในธุรกิจจริง ซึ่งให้โอกาสเป็นเจ้าของธุรกิจจริง ($\bar{X}=3.09$, $S.D.=1.13$)

2. ผลการกำหนดกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ผู้วิจัยได้นำสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับระดับสภาพปัญหาของการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน มาประกอบในการร่างกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ดำเนินการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 30 คน โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม แล้วทำการยืนยันกลยุทธ์ โดยการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ปรากฏผลดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละสถานภาพทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 30 คน พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 ส่วนมากมีอายุระหว่าง 45-54 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ส่วนมากมีระดับ การศึกษาปริญญาตรีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ส่วนมากประกอบอาชีพรับราชการ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

2.2 ผู้วิจัยจึงจัดทำ กลยุทธ์การพัฒนา นักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ดั่งมีองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

วิสัยทัศน์ สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชนเป็นสถาบันชั้นนำในการพัฒนา นักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของชุมชนเพื่อแก้ปัญหาความยากจน และพัฒนาระบบ เศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น พันธกิจ ประกอบด้วย 1. การพัฒนาโปรแกรมช่วยเหลือการตลาด ออนไลน์ในการเรียนการสอน 2. การเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ SME 3. การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการใหม่ 4. การส่งเสริมการดำเนินงานทางธุรกิจขั้นพื้นฐาน เป้าประสงค์ ประกอบด้วย 1. เพื่อพัฒนาโปรแกรมช่วยเหลือการตลาดออนไลน์ในการเรียน การสอน 2. เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ SME ของนักศึกษา 3. เพื่อพัฒนา ศักยภาพนักศึกษาให้เป็นผู้ประกอบการใหม่ 4. เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานทางธุรกิจขั้นพื้นฐาน ของนักศึกษา ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ ประกอบด้วย 1. ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ นักศึกษาของสถาบัน การเรียนรู้เพื่อปวงชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 เป็นผู้ประกอบการชุมชนรายใหม่ 2. ตัวชี้วัด เชิงคุณภาพ นักศึกษาของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชนมีความพึงพอใจต่อการเป็น ผู้ประกอบการ SME กลยุทธ์การพัฒนา ประกอบด้วย กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาโปรแกรม ช่วยเหลือการตลาดออนไลน์ในการเรียนการสอน วิธีการพัฒนาดังนี้ 1. จัดกิจกรรมกระตุ้นและ ส่งเสริมการตลาดผ่านช่องทางออนไลน์ 2. จัดฝึกอบรมพัฒนาทักษะการใช้งานในการจัดทำ เว็บไซต์ E-COMMERCE เพิ่มยอดขาย กลยุทธ์ที่ 2 การเสริมสร้างสมรรถนะการเป็น ผู้ประกอบการ SME ของนักศึกษา วิธีการพัฒนาดังนี้ 1. สร้างแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษของตนเองทางธุรกิจกับชาวต่างประเทศ 2. สร้างพัฒนาศักยภาพอาจารย์ผู้สอน ให้เป็นมืออาชีพ กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้เป็นผู้ประกอบการใหม่ วิธีการ พัฒนาดังนี้ 1. จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์การบริหารจัดการร้านค้า ให้แก่นักศึกษาระหว่างเรียน 2. สนับสนุนเงินในการลงทุนสนับสนุนกิจกรรมในธุรกิจจริง ซึ่งให้ โอกาสเป็นเจ้าของธุรกิจจริง กลยุทธ์ที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานทางธุรกิจขั้นพื้นฐานของ นักศึกษา วิธีการพัฒนาดังนี้ 1. สัมมนาเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบัณฑิต (ศิษย์เก่า) ที่เข้าสู่วิชาชีพแล้วกับนักศึกษาที่ต้องการพัฒนาสู่ผู้ประกอบการใหม่ 2. การฝึกอบรมการสร้าง ระบบฐานข้อมูลข่าวสารด้านการตลาด เพื่อสามารถใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศติดตาม ข่าวสารและนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนาดำเนินงานทางธุรกิจให้ดียิ่งขึ้นไป

2.3 ผลการประเมินกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่
ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การศึกษานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน

ที่	ประเด็น	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	วิสัยทัศน์ สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน เป็นสถาบันชั้นนำ ในการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการ ใหม่ของชุมชน เพื่อแก้ปัญหาความยากจน และ พัฒนาระบบเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น	4.64	0.49	มากที่สุด	4.40	0.65	มาก
2.	พันธกิจ						
	2.1 การพัฒนาโปรแกรมช่วยเหลือการตลาด ออนไลน์ในการเรียนการสอน	4.44	0.82	มาก	4.64	0.57	มากที่สุด
	2.2 การเสริมสร้างสมรรถนะการเป็น ผู้ประกอบการ SME	4.48	0.77	มาก	4.68	0.56	มากที่สุด
	2.3 การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการใหม่	4.48	0.71	มาก	4.64	0.57	มากที่สุด
	2.4 การส่งเสริมการค้าในงานทางธุรกิจ ขั้นพื้นฐาน	4.56	0.77	มากที่สุด	4.68	0.48	มากที่สุด
	รวม	4.49	0.61	มาก	4.66	0.48	มากที่สุด
3.	เป้าประสงค์						
	3.1 เพื่อพัฒนาโปรแกรมช่วยเหลือการตลาด ออนไลน์ในการเรียนการสอน	4.52	0.65	มากที่สุด	4.40	0.71	มาก
	3.2 เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ การเป็นผู้ประกอบการ SME ของนักศึกษา	4.56	0.58	มากที่สุด	4.44	0.65	มาก
	3.3 เพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษา ให้เป็นผู้ประกอบการใหม่	4.56	0.51	มากที่สุด	4.48	0.51	มาก
	3.4 เพื่อส่งเสริมการค้าในงานทางธุรกิจ ขั้นพื้นฐานของนักศึกษา	4.56	0.58	มากที่สุด	4.36	0.64	มาก
	รวม	4.55	0.53	มากที่สุด	4.42	0.54	มาก
4.	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์						
	4.1 ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ นักศึกษาของสถาบัน การเรียนรู้เพื่อปวงชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 เป็นผู้ประกอบการชุมชนรายใหม่	4.52	0.65	มากที่สุด	4.48	0.65	มาก
	4.2 ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพนักศึกษาของสถาบัน การเรียนรู้เพื่อปวงชนมีความพึงพอใจต่อการ เป็นผู้ประกอบการ SME	4.48	0.58	มาก	4.48	0.71	มาก
	รวม	4.50	0.57	มาก	4.48	0.65	มาก
5	กลยุทธ์การพัฒนา						
	5.1 กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาโปรแกรมช่วยเหลือ การตลาดออนไลน์ในการเรียนการสอน	4.40	0.71	มาก	4.48	0.59	มาก

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การนักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน (ต่อ)

ที่	ประเด็น	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
5.2	กลยุทธ์ที่ 2 การเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ SME ของนักศึกษา	4.56	0.65	มากที่สุด	4.44	0.58	มาก
5.3	กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้เป็นผู้ประกอบการใหม่	4.40	0.71	มาก	4.48	0.59	มาก
5.4	กลยุทธ์ที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานทางธุรกิจขั้นพื้นฐานของนักศึกษา	4.56	0.65	มากที่สุด	4.44	0.58	มาก
	รวม	4.46	0.71	มาก	4.51	0.50	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.53	0.52	มากที่สุด	4.49	0.48	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับด้านความเหมาะสมของกลยุทธ์ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.53$, S.D. $\bar{X}=0.52$) ส่วนความเป็นไปได้ของกลยุทธ์พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.49$, S.D. $\bar{X}=0.48$) ซึ่งกลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้เป็นผู้ประกอบการใหม่ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมสูงสุดและความเป็นไปได้อันดับสูงสุด จึงถือว่า การยืนยันกลยุทธ์ด้วยการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ผ่านการประเมิน เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.51 ขึ้นไป และมีความสอดคล้องกัน ผู้วิจัยนำข้อมูลกลยุทธ์ที่ 3 ไปทดลองใช้ต่อไป

3. ผลการทดลองและประเมินกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน เมื่อได้ข้อมูลจากระยะที่ 2 แล้ว ผู้วิจัยได้นำเอากลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้เป็นผู้ประกอบการใหม่ มาทำการทดลองกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ดำเนินการโดยจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร เรื่อง การบริหารจัดการร้านค้าและสินค้า สำหรับผู้ประกอบการใหม่ ให้ความรู้แก่นักศึกษาสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน โดยได้ทำการทดลองให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรม แล้วทำการเปรียบเทียบคะแนนของแบบทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรม

3.1 ผลการเปรียบเทียบการทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในหลักสูตรเรื่อง การบริหารจัดการร้านค้าและสินค้า ด้วยสถิติ Paired t-test

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรเรื่อง การบริหารจัดการร้านค้าและสินค้า สำหรับผู้ประกอบการใหม่ ด้วยสถิติ Paired t-test

การเปรียบเทียบ	คะแนนก่อน - คะแนนหลัง		ค่า t-test	Sig. (2-tailed)
	$\bar{X}$	S.D.		
หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การบริหารจัดการร้านค้าและสินค้าสำหรับผู้ประกอบการใหม่	10.033	4.351	12.631**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในหลักสูตรเรื่อง การบริหารจัดการร้านค้าและสินค้า สำหรับผู้ประกอบการใหม่ ด้วยสถิติ Paired t-test พบว่า คะแนนก่อน - คะแนนหลัง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 แสดงว่า นักศึกษาที่เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ในหลักสูตรเรื่อง การบริหารจัดการร้านค้าและสินค้า สำหรับผู้ประกอบการใหม่เพิ่มขึ้นหลังการทดลอง

3.2 ผลการประเมินความพึงพอใจในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในหลักสูตรเรื่อง การบริหารจัดการร้านค้าและสินค้า สำหรับผู้ประกอบการใหม่ ซึ่งผลการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.95$, $S.D.=0.72$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ จึงยอมรับว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในหลักสูตรเรื่อง การบริหารจัดการร้านค้าและสินค้า สำหรับผู้ประกอบการใหม่ และสามารถนำไปคู่มือใช้ได้จริง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาของการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน พบว่า สภาพปัญหาโดยรวมค่าเฉลี่ยระดับปัญหามานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ในปัจจุบันสถานการณ์การแข่งขันทางการตลาดและปัจจัยทางการตลาด นับเป็นส่วนสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจ เพราะเกิดการแข่งขันทางการตลาดค่อนข้างสูง จึงสถาบันควรมีการวิเคราะห์แนวโน้มของสถานการณ์ทางการตลาดและพัฒนาหลักสูตรในการเรียนการสอนในการเป็นผู้ประกอบการใหม่ให้ทันสมัย และปรับหลักสูตรด้านธุรกิจให้เข้ากับกระแสนิยม เพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตต่อไปได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชลลดา เจียมจิตวานิชย์ และคณะ (2564) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการใหม่ของนักศึกษาปริญญาตรี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของบงกชรัตน์ ฐประจจะ และคณะ (2564) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคส่วนใหญ่ ยังมีความต้องการขยายการตลาด เพื่อให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น การนำนวัตกรรมมาสร้างความแตกต่างให้กับสินค้าเพื่อสร้างจุดขาย การพัฒนารูปแบบของสินค้าและบรรจุภัณฑ์ แต่เนื่องด้วยสถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 (Covid-19) ทำให้ได้รับผลกระทบต่อยอดขายลดลง ทำให้ไม่สามารถออกบูทขายสินค้าได้และธุรกิจบางตัวที่เป็นธุรกิจบริการได้

2. ผลการกำหนดกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ส่วนผลการประเมินเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.51 ขึ้นไปทุกด้าน จึงยอมรับว่า ทุกกลยุทธ์มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ซึ่งกลยุทธ์ที่ 3 มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมและความเป็นได้สูงสุด ดังนั้น ผู้วิจัยนำข้อมูลกลยุทธ์ที่ 3 ไปกำหนดทดลองใช้ในระยะเวลาที่ 3 ต่อไป ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า

การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจนั้น จะต้องพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะผู้ประกอบการที่พึงประสงค์ คือ มีความเชื่อมั่นในตัวเอง กล้าที่จะลองในสิ่งใหม่ๆ กล้าตัดสินใจ และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี อีกทั้งสถาบันควรพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนด้านธุรกิจอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักศึกษามีทักษะ ความรู้ ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการที่ดี ก็จะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Mbeteh (2019) พบว่า แนวทางการพัฒนาทักษะความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสำคัญ ได้แก่ การเล็งเห็นโอกาส ความคิดสร้างสรรค์ การกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจและความอดสาเห การระดมทรัพยากรความรู้ทางการเงินและเศรษฐกิจ การรับความเสี่ยง และกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ เป็นต้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรรจิรา ดาราชาติ (2561) พบว่า แนวทางการส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษามีสมรรถนะสูงขึ้น ได้แก่ 1. ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากลงมือปฏิบัติในสาขาวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง 2. ส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงในสถานประกอบการที่ได้มาตรฐานและร่วมมือกับองค์กร หน่วยงานอื่น 3. คุณสมบัติที่พึงประสงค์จัดการเรียนรู้โดยบูรณาการคุณสมบัติที่พึงประสงค์ สู่การปฏิบัติจริงในทุกกิจกรรม

3. ผลการทดลองใช้กลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน พบว่า การจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรเรื่อง ความรู้การบริหารจัดการร้านค้าและสินค้า สำหรับผู้ประกอบการใหม่ของนักศึกษา ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนระหว่างก่อนและหลัง พบว่า คะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า เนื้อหาในการอบรมที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ชัดเจน วิทยากรมีความพร้อมในการถ่ายทอดความรู้ได้ชัดเจน ตรงประเด็น และมีเอกสารคู่มือประกอบการบรรยายที่เหมาะสม ซึ่งมีส่วนช่วยให้นักศึกษามีความรู้เพิ่มเติมหลังการอบรมเป็นอย่างมาก ทำให้นักศึกษาได้บูรณาการความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Almahdi (2015) พบว่า ทักษะในการเป็นผู้ประกอบการสามารถปลูกฝังให้กับคนรุ่นใหม่ได้ตั้งแต่อายุยังน้อย โดยการสร้างสถาบันความรู้ ทักษะ และวัฒนธรรมของผู้ประกอบการ และผู้ประกอบการผ่านการศึกษาและการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับมัธยมปลายไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย นอกจากนี้มีความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความตั้งใจ และสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการประกอบการและการจ้างงานตนเองในหมู่ชาวชาวคูดอาระเบียโดยใช้ช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ เช่น สื่ออิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงโซเชียลมีเดีย สอดคล้องกับผลการวิจัยของถลันนา วงษ์ประเสริฐ และคณะ (2563) พบว่า แนวทางในการพัฒนานักศึกษาสายอาชีพให้เป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม ดังนี้ 1. สถานประกอบการต้องมีความพร้อมในการสอนนักศึกษา มีครูฝึกที่พร้อมในการดูแลนักศึกษาและ

เข้าใจหลักสูตร 2. ระหว่างการฝึกประสบการณ์สถานประกอบการต้องถ่ายทอดความรู้ทักษะ ประสบการณ์ให้กับผู้เรียนให้ได้มากที่สุด 3. ปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่ให้สอดคล้องและยืดหยุ่น ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการในปัจจุบัน 4. จัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีความพร้อมในการเข้าฝึกประสบการณ์ทั้งในเรื่องของระเบียบวินัย ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม 5. ส่งเสริมครูให้มีการเรียนรู้โดยใช้การวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ ใหม่ๆ และนวัตกรรมที่จะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ 6. สร้างเครือข่าย ความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับสถาบันการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นริศรา ทองยศ (2565) พบว่า แนวทางการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ ในสถานศึกษาที่มีแนว ปฏิบัติที่ดี พบว่า มีการดำเนินการดังนี้ 1. การเพิ่มกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะในหลักสูตรเสริม 2. การส่งผู้เรียนอาชีวศึกษาไปฝึกงานหรือฝึกประสบการณ์ในองค์กรหรือสถานประกอบการ ที่ประสบผล สำเร็จ 3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปลูกฝังให้ผู้เรียนอาชีวศึกษาเห็นความสำคัญ ของการเป็นผู้ประกอบการใหม่ และ 4. การเพิ่มขีดความสามารถเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ธุรกิจ

องค์ความรู้จากการวิจัย

จากงานวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบัน การเรียนรู้เพื่อปวงชน สามารถสรุปภาพองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

จากภาพที่ 1 แสดงให้เห็นถึงแนวทางในสร้างกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยนำเข้า (Input) สถาบันการศึกษาสามารถนำข้อมูลจากการวิจัยในครั้งนี้ที่เป็นระดับปัญหาของการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการคิด วิเคราะห์ ตัดสินใจ วางแผน และหาแนวทางแก้ไขปัญหาการประกอบการชุมชน เพื่อที่จะพัฒนาและเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ในการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่

กระบวนการ (Process) สถาบันการศึกษาสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปผ่านกระบวนการศึกษาวิเคราะห์สร้างกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ประกอบด้วย 1 วิสัยทัศน์ 4 พันธกิจ 4 เป้าประสงค์ 2 ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ 4 กลยุทธ์การพัฒนา ซึ่งผ่านการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ทุกด้าน โดยการบูรณาการความรู้ เพื่อที่จะนำกลยุทธ์ดังกล่าวไปเป็นเครื่องมือในการฝึกอบรม หรือให้ความรู้กับนักศึกษาในสถาบัน การศึกษาต่อไป

ผลผลิต (Output) เมื่อนักศึกษาเข้าร่วมหลักสูตรฝึกอบรมหลักสูตร การบริหารจัดการร้านค้าและสินค้า สำหรับผู้ประกอบการใหม่ของนักศึกษา ที่สร้างขึ้นแล้ว ก็จะสามารถนำความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจ (Understanding) ทักษะ (Skill) และทัศนคติ (Attitude) สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Behavior) ที่ได้รับ นำไปประยุกต์ใช้ในการฝึกงานหรือฝึกประสบการณ์ในองค์กรหรือสถานประกอบการที่ประสบผลสำเร็จ ตลอดจนเกิดความมั่นใจและเจตคติที่ดีในการประกอบอาชีพ เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาและการฝึกอบรมในวิชาชีพของนักศึกษา

ผลลัพธ์ (Outcome) ผลผลิตดังกล่าวจะส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักศึกษาและสถาบันการศึกษา โดยการส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้ประกอบการที่มีจิตวิญญาณผู้ประกอบการที่ดี มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อยกระดับพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างงาน และสร้างรายได้ให้แก่ตนเอง ครอบครัว และชุมชน รวมถึงการพัฒนาการประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพ คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ พร้อมทั้งพัฒนาหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตร พัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอน ต้องเป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานอาชีพ หรือตามความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน หรือหน่วยงานสถาบันการศึกษา รวมถึงสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ ไปพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ดังนี้ สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน หรือหน่วยงานสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ควรมีนโยบายจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความรู้ และทักษะความสามารถในการส่งเสริมการจัดกิจกรรม กระตุ้นและส่งเสริมการตลาดผ่านช่องทางออนไลน์ เพื่อเป็นแนวทางในการประชาสัมพันธ์และพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่ายที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่ายและรวดเร็ว เพิ่มยอดขายเติบโตธุรกิจออนไลน์ และเป็นสื่อโซเชียลมีเดียที่กำลังได้รับความนิยมในปัจจุบันเป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ควรมีการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาทางธุรกิจกับชาวต่างประเทศ เพื่อนักศึกษาสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพในอนาคตได้ ควรมีการจัดสัมมนาเพื่อสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์การบริหารจัดการร้านค้าให้นักศึกษาระหว่างเรียนร่วมกัน ระหว่างสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน หรือหน่วยงานสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องบัณฑิต (ศิษย์เก่า) ที่เข้าสู่วิชาชีพแล้ว และสถานประกอบการ เพื่อยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้เป็นที่ต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษากลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ของหน่วยงานสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อสร้างความตระหนักและให้ความสำคัญในการพัฒนากำลังแรงงาน และส่งเสริมการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคการศึกษา
2. ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานของนักศึกษาให้มีความเป็นเลิศด้านเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อเพิ่มศักยภาพกำลังแรงงานให้ได้มาตรฐาน เพื่อการต่อยอดด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เป็นที่ยอมรับ
3. ควรศึกษาการพัฒนาผู้ประกอบการสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าหรือบริการในชุมชน เพื่อพัฒนาและยกระดับสมรรถนะของแรงงานและวิสาหกิจรายย่อยให้สามารถประกอบธุรกิจอย่างมืออาชีพ รองรับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และขยายโอกาสในการประกอบอาชีพให้เป็นผู้ประกอบการ

เอกสารอ้างอิง

- จรรจิรา ดาราชาติ. (2561). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภูเก็ต ตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพเพื่อตอบสนองความคาดหวังของสถานประกอบการ. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*, 13(45), 21-32.
- จุฑามาส ศรีทองคำ และกัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์. (2564). การบริหารงานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาสู่ความเป็นเลิศในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*, 10(2), 35-45.
- ฉันทหทัย อาจอ่ำ และคณะ. (2561). การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) และข้อเสนอเชิงกลยุทธ์เพื่อการจัดการศึกษาทางเลือกของสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชลลดา เจียมจิตวานิชย์ และคณะ. (2564). ตัวแบบการเป็นผู้ประกอบการใหม่ของนักศึกษาปริญญาตรีสังกัดมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. *วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*, 7(1), 433-447.
- ธนิกานต์ ศรีจันทร์ และเสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร. (2566). ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี กับการพัฒนาประเทศไทย. *วารสารศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่*, 8(1), 413-435.
- นริศรา ทองยศ. (2565). แนวทางการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการใหม่ของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา. *วารสารวิชาการธรรมทรรศน์*, 22(3), 281-291.
- บงกชรัตน์ ฐูปกระแจะ และคณะ. (2564). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการที่เข้ารับการบ่มเพาะในโครงการหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2562-2563. *วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 5(1), 155-172.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลลนา วงษ์ประเสริฐ และคณะ. (2563). คุณลักษณะผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมของนักศึกษาสายอาชีวศึกษาตามแนวทางประเทศไทย 4.0. *วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการมหาวิทยาลัยมหิดล*, 7(2), 17-32.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). *รายงานวิจัยการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- เสรี พงศ์พิศ. (2554). *มหาวิทยาลัยชีวิต: แรงบันดาลใจ*. สืบค้น 18 มีนาคม 2565, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/445241#googlevignette>
- Almahdi, H. (2015). *Promoting Entrepreneurs and Economic Growth Through Entrepreneurship Programmes: A New Role of Saudi Universities*. Retrieved March 23, 2022, from <https://bura.brunel.ac.uk/bitstream/2438/13815/1/FulltextThesis.pdf>

- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of Psychological Testing* (3rd ed). New York: Harper & Row.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Journal of Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Mbeteh, A. (2019). *Development of a competency framework for Entrepreneurship Education Programmes in Sierra Leone*. Retrieved March 18, 2022, from <https://repository.uwl.ac.uk/id/eprint/7900/>

